



บ้านน้ำร้อน

๑. ลักษณะทางกายภาพ

"บ้านน้ำร้อน" เป็นหมู่บ้านที่ ๓ ของตำบล
ลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่
ห่างจากที่ว่าการอำเภอไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้
ประมาณ ๘ กิโลเมตร ประกอบด้วยกลุ่มบ้าน ๔ กลุ่ม
คือ บ้านท่าเรือ บ้านไสม่วง บ้านไสซ่อ และบ้านน้ำร้อน

๑.๑ ขนาดและอาณาเขต

บ้านน้ำร้อนมีพื้นที่ประมาณ ๑,๐๕๐ ไร่ มี
อาณาเขตดังนี้

ที่ดินเนื้อ	ติดกับบ้านวังแหส และบ้านสายเงิน ตำบลลานสกา
ที่ดินได้	ติดกับป่าสงวนแห่งชาติป่า เข้าแก้ว-ลานสกา-ขุนทะล
ที่ดินตะวันออก	ติดกับบ้านนอกนา ตำบลลานสกา

ทิศตะวันตก ติดกับป่าสงวนแห่งชาติป่า
เข้าแก้ว-ลานสกา-ขุนทะล

๑.๒ ภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของบ้านน้ำร้อนเป็นที่ราบ
ขันดเด็กในป่าเข้า โดยมีเทือกเขาครึ่งราษฎร์
อยู่ทางทิศใต้ และทิศตะวันตกของหมู่บ้าน บริเวณ
เทือกเขาดังกล่าวมีพื้นที่ป่าธรรมชาติอันเป็นป่าดินชื้นอยู่
รายรอบ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ประกาศเป็นพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติ "ป่าเข้าแก้ว-ลานสกา-ขุนทะล" เพื่อรักษาดูแล
ธรรมชาติให้แก่พื้นที่อำเภอลานสกาด้านตะวันออก และ
พื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์บางส่วน มีภูเขารามคำญี่ในหมู่บ้าน
คือ เขาระ และเข้าช้างสี อันเป็นภูเขารามคำญี่
ระหว่างอำเภอลานสกา กับอำเภอร่อนพิบูลย์ นอกนั้น
เป็นพื้นที่เนินสูง (เชิงเรียกว่า "ควน") หลายเนิน เช่น
ควนชี้หมื่น ควนคันเบ็ด และเข้าปากคลอง เป็นต้น

ลักษณะดินในหมู่บ้านน้ำร้อนเป็นดินร่วนเนื้อยาปนทราย สีดินเป็นสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดง เกิดจากวัตถุดินกำเนิดดินจำพวกตะกอนล้ำน้ำ และจาก การสลายตัวพุพังของหินเนื้อหิน เป็นดินลึก ระบายน้ำดี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่อไปนี้ ภูมิศาสตร์เป็นกรดถึงกรดแก่ เช่นเดียวกับดินในบริเวณบ้านวัดหนอง

ลำน้ำธรรมชาติในหมู่บ้าน ได้แก่ 'คลองคันย่าง' ซึ่งมีต้นน้ำจากภูเขาสูงทางตะวันตกของหมู่บ้าน คลองนี้ได้ไหลเข้าหมู่ที่ ๔ (บ้านวังหนอง) หมู่ที่ ๕ (บ้านในบุด) และหมู่ที่ ๑ (บ้านวัดเจดีย์) ไปรวมกับคลองเข้าแก้วซึ่งมาจากน้ำตกกะโรม ส่วนอีกคลองหนึ่งคือ 'คลองลานสกา' ซึ่งมีต้นน้ำจากภูเขาสูงทางตะวันออกของหมู่บ้านในลุบระหว่างกับคลองเจดีย์ที่หมู่ที่ ๑ (บ้านเจดีย์) ก่อนจะไปรวมกับคลองเข้าแก้วในที่สุด คลองเจดีย์ เมื่อฝนตกหนักปริมาณน้ำมากสูงและเชี่ยวกราก เศียพัดพาบ้านเรือนและวัดวารามริมฝั่งให้ห่มหายในชั่วคืนมาแล้ว ดังเช่นเมื่อคราวเกิดอุทกภัยครั้งร้ายแรง เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๘ เป็นต้น

๒. ลักษณะทางสังคม

ประชากรในบ้านน้ำร้อนนับถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ มี ๙๖ คนร่วมกัน จำนวน ๓๙๕ คน (ชาย ๑๗๔ คน หญิง ๒๐๑ คน) ตั้งบ้านเรือนอยู่ในบริเวณเชิงเขาสองฝั่งกันในหมู่บ้าน และในที่ทำกินของแต่ละครัวเรือน ประชากรนับถือศาสนาพุทธทั้งหมู่บ้าน ตั้งต้นฐานในบริเวณนี้มาแล้วเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ปี

ในหมู่บ้านมีวัดอยู่หนึ่งวัดคือ วัดน้ำร้อน ซึ่งเป็นวัดมหา尼การ ก่อตั้งเมื่อประมาณ พ.ศ.๒๕๑๐ ทดแทนวัดเดิมที่ถูกอุทกภัยพัดพาเสียหายไปเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๘ วัดนี้ได้รับพระราชทานวิสุจนิษมา เมื่อ พ.ศ.๒๕๑๙ อย่างไรก็ต้องในหมู่บ้านนี้เคยมีวัดอยู่วัดหนึ่งคือ วัดลานสกา (หรือวัดโโคกพูน) ปัจจุบันเป็นวัดร้างเสียแล้ว

ด้านการศึกษาของชาวบ้าน ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาภาคบังคับจากโรงเรียนวัดน้ำร้อน ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านนี้ ครอบครัวได

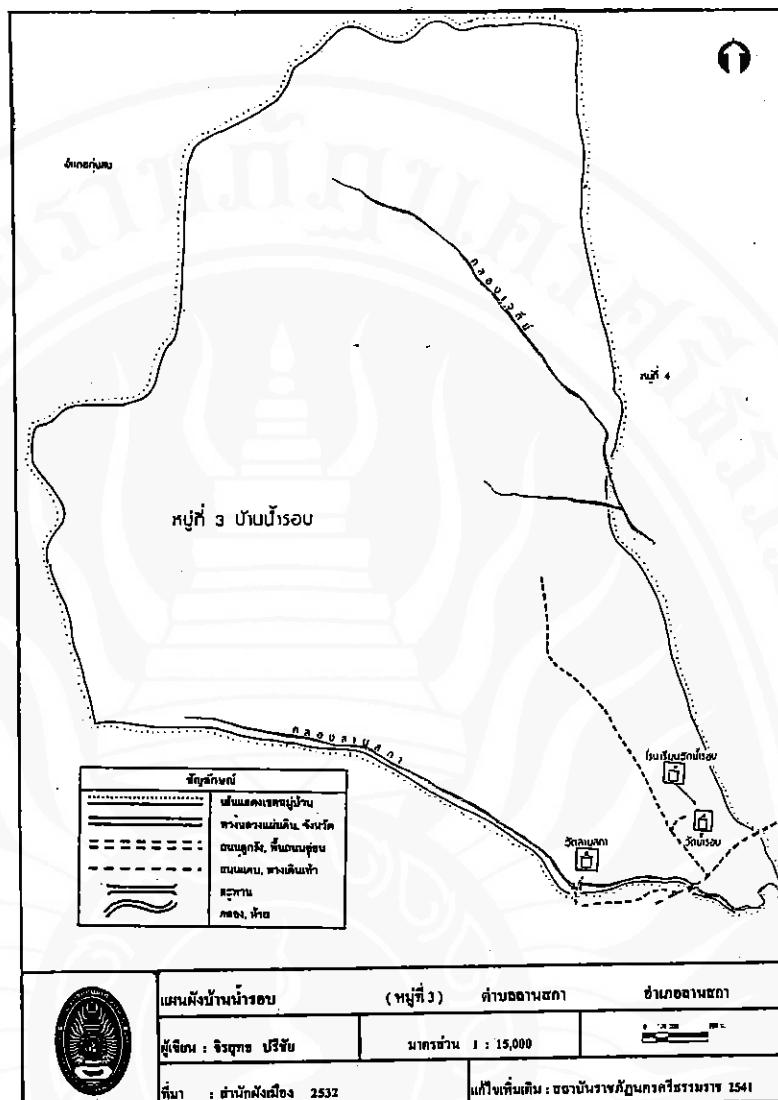
จะส่งบุตรหลานไปเรียนในระดับมัธยมศึกษา ก็มักส่งเข้าเรียนที่โรงเรียนขุนทดวิทยาลัย ซึ่งตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๓ (บ้านสอ) ตำบลขุนทด

ส่วนบริการทางด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนเนื่องจากไม่มีสถานีอนามัยในหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงไปใช้บริการจากสถานีอนามัยบ้านต้นมะม่วง ซึ่งอยู่ในหมู่ที่ ๔ (บ้านวังหนอง) หรือโรงพยาบาลลานสกา ซึ่งอยู่ในห้องที่หมู่ที่ ๑ (บ้านตลาด) ตำบลเข้าแก้ว แล้วแต่ความสะดวก

๓. ลักษณะทางเศรษฐกิจ

อาชีพหลักของชาวบ้านคือ การทำสวนยางพารา สวนผลไม้ ได้แก่ มังคุด ลางสาด หุเรียน จำปาะ และมะพร้าว เป็นต้น ซึ่งทำรายได้ให้แก่ชาวบ้านในแต่ละปีในระดับเล็กน้อยและครอบครัวได้ตั้งประกอบกับในช่วงห้าปีมานี้ผลไม้ราคากลางและส่องออกได้มาก จึงทำให้ชาวบ้านมีฐานะทางเศรษฐกิจดีกว่าเดิมมาก





๔. ลักษณะทางการคมนาคม

เส้นทางคมนาคมสายหลักที่ใช้เดินทางเข้าออกหมู่บ้านมีสายเดียว คือ สายบ้านสีกึก-บ้านโคงคราม ซึ่งเป็นทางหลวง ราช. หมายเลข ๘๙๑๐๑๙/๑ ผิวจราจรลาดยางและฟลิตคอนกรีตบางช่วง ระยะทาง ๑๙.๕ กิโลเมตร และมีทางแยกเข้าสู่หมู่บ้านต่างๆ รวมทั้งหมู่บ้านนี้ ต่อมาเส้นทางสายนี้ได้ยกฐานะเป็นทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๙๓๙ (ถนนสาก-บ้านไนหลา)

๕. ประวัติชื่อหมู่บ้าน

ชื่อ "บ้านน้ำร้อน" ได้มาจากสภาพภูมิประเทศ

บริเวณหมู่บ้าน ซึ่งล้อมรอบด้วยลำน้ำซึ่งไหลลงมาจาก

ภูเขาสูงในเขตเทือกเขาครึ่งร้อนราช

นายแม่น หนุมเศษ* เล่าไว้ว่าพื้นที่บริเวณที่คลองคุณย่างมาบรรจบกับคลองลานสกา มีลักษณะเป็นที่โถงและลาดลงสู่ฝั่งคลอง มองดูสวยงามมาก ชาวบ้านลະogensนั้นจึงได้ร่วมกันสร้างวัดขึ้นดังหนึ่ง เรียกตามสภาพภูมิประเทศที่พับเห็นว่า "วัดน้ำร้อน"

* สมภานดุ นายแม่น หนุมเศษ อายุ ๘๘ ปี ณ บ้านเลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๓ (บ้านน้ำร้อน) ตำบลลานสกา อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖